63ste Jaargang No. 5050

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Maandag 3 Maart 1947

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie Paulus drukkerij steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14 Oranjestad: tel. 38

Marshall naar Moskou

Truman naar Mexico

Sjahrir waarschuwt Nederland

MARSHALL NAAR MOSKOU

De Noordamerikaanse staatssecretaris Marshall zal Woensdag naar Moskou vertrekken teneinde met de Russische autoriteiten te confereren over vereffening van de leen- en pachtrekeningen en andere netelige onderwerpen, alvorens men overgaat tot de behandeling van het Duits-Oostenrijks vredesverdrag. De Noordamerikaanse delegatie is uit talrijke adviseurs samengesteld. Onder andere zal Marshall besprekingen voeren met de Sovjets omtrent: 1. de vereffening van de Russische leen- en pachtrekening welke 11.298 millioen dollar groot is. 2. 95 Schepen die tijdens de oorlog aan de Sovjets overgedragen werden en waarvan de Verenigde Staten of teruggave of betaling eisen. 3). De uitvoering van de overeenkomst van Potsdam en met name de vernietiging van de door Rusland in beslag genomen Duitse oorlogsschepen waaronder het half afgebouwde vliegdekschip „Zeppelin". Moskou heeft reeds toegegeven dat het nalatig was in de nakoming van de afspraak om de schepen te vernietigen. 4). De verdeling van de van Italië in beslag genomen oorlogsschepen.

Er zijn nog verschillende andere punten. Die met betrekking tot het Verre Oosten zullen vermoedelijk onbesproken blijven in verband met het ontbreken van adviseurs voor dit gebied in de Noordamerikaanse delegatie. Over ontwapening en atomaire energie zal vermoedelijk niet gesproken worden. Marshall zeide dat of hij met Stalin of Molotov over andere onderwerpen zal spreken dan die welke rechtstreeks betrokken zijn bij de vredesregeling af zal hangen van de omstandigheden. Men verwacht dat de conferentie van drie tot acht weken zal duren al naar gelang de Russische samenwerking. Bij de in het verleden plaats gehad hebbende vergaderingen heeft Molotov weinig neiging getoond om af te wijken van het te voren vastgesteld program (Washington, (AP) 2.3).

PRESIDENT TRUMAN OP REIS.

Men meldt uit Kansas, dat President Truman per vliegtuig naar Mexico is vertrokken, voor het driedaags bezoek. Onderweg bracht hij een bezoek aan zijn moeder Mevrouw Martha Truman. Zijn moeder heeft onlangs haar heup gebroken, doch is gelukkig herstellend. De President reist met een particulier vliegtuig en men weet te melden, dat de reis, die ongeveer zeven uur zal duren, voordat de president in Mexico City zal aankomen, begon met goed weer; later was er sneeuwstorm.

De President van Mexico, Aleman, met de leden van zijn cabinet zullen hem op het vliegveld welkom komen heten (Mexico, (AP) 2.3).

SJAHRIR WAARSCHUWT NEDERLAND.

In een redevoering voor het voorlopig Indonesisch Parlement te Malang heeft de Republikeinse Minister-President Sjahrir de toestand van Indonesië en Vietnam vergeleken. Hij zeide, dat de Franse souvereiniteit een gedeeltelijk herstel in Indo-China heeft gebracht, maar dit ten koste van de welvaart van het land, dat nu verwoest is. Hij haalde aan, dat in Indonesië met een veel grotere bevolking de uitwerking veel rampzaliger zal zijn. Hij legde de nadruk op, dat, indien de Nederlanders werkelijk hun belangen willen bevorderen, zij dan niet met bajonetten en machtsvertoon moeten dreigen, terwijl zij het herstel van orde en garantie van veiligheid en bezittingen van buitenlanders beloven.

Linggadjati heeft bewezen, aldus Sjahrir, dat wij onze verlangens-probleem op vreedzame wijze willen oplossen. Hij voegde eraan toe, dat de Nederlanders vertrouwen moesten hebben. Hij waarschuwde zowel de Indonesische als de Nederlandse reactionnairen (Aneta, 2.3).

DE SENAAT KEURT GOED.

Het Senaatscomité voor Buitenlandse Zaken heeft de benoe-

LEWIS DOUGLAS.
Nieuwe ambassadeur in Engeland.

ming van Lewis Douglas tot Noordamerikaans ambassadeur in Engeland goedgekeurd. (Washington, (AP) 2.3).

AMERIKA NEEMT BRITSE VERPLICHTINGEN OVER.

De Noordamerikaanse Onderstaatssecretaris Dean Acheson, overhandigde aan den Britsen ambassadeur Lord Inverchapel een nota van antwoord, welke volgens ingelichte bronnen „in beginsel gunstig staat" tegenover het door Engeland onlangs gedane voorstel dat de Verenigde Staten een groot deel van de Britse verplichtingen in Griekenland zu len overnemen.

De volledige inhoud van de nota is niet bekend gemaakt, maar lieden die het weten kunnen hebben gezegd dat het o.a. voorstelt dat de Britse troepen voorlopig in Griekenland blijven om de stabiliteit daar te helpen handhaven (Washington, (AP) 2.3).

JAPAN ALS PROEF KONIJN.

Erwin Canham, redacteur van de Christian cience Monitor, zeide dat Generaal MacArthur van oordeel is dat de bezetting van Japan door de Verenigde Naties moet worden uitgevoerd als een „proefgeval" voor het stelsel van „collectieve veiligheid" zodra de vrede gesloten is. Canham is juist terug van een tocht in de Pacific met enkele andere journalisten en schrijvers onder auspiciën van het Departement van oorlog. Tijdens een persconferentie in Tokio zou MacArthur dit voorstel gedaan hebben (Boston, (AP) 2.3).

DE ETNA SLUIMERT WEER

Het Italiaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken heeft medegedeeld dat de uitbarstingen van de Etna die grote paniek veroorzaakten, thans schijnen te zijn opgehouden. De wegen in de omstreken van de vulcaan zijn volgepropt met vluchtende lieden. De kerken zitten vol mensen die de goddelijke bijstand komen afsmeken (Rome, (AP) 2.3).

BOM IN JERUZALEM.

Een door de terroristen geplaatste bom maakte de Britse Officiersclub in het hartje van modern Jeruzalem met de grond gelijk. Naar schatting zijn er **twaalf doden en twintig gewonden. Dit was de grootste op zich** zelf staande terroristische daad sinds de bomaanslag op het King David Hotel in Juli van het vorig jaar. Uit betrouwbare bron wordt vernomen dat op het ogenblik van de ontploffing zich ten minste dertig officieren en twintig anderen in het drie verdieping tellende gebouw bevonden (Jeruzalem, (AP) 2.3).

WERELDNIEUWS VAN AP!

Molotov werd ereburger van Sofia. Carmen Miranda gaat trouwen.

Curacao dertiende provincie

In aansluiting op de telegrammen van Aneta van Zaterdag, waarbij we berichten, dat een lid van de Parlementaire commissie in de eerste Kamer verklaarde, dat Curaçao provincie zou willen worden, horen we nu in Aneta het volgende:

„Op de derde dag van het Indonesisch. debat ..van de Eerste Kamer, zei minister Jonkman de vragen die.. gesteld waren beantwoordende,.. dat indien ..Suriname en de Nederlandse Antillen.. provincie. van Nederland wensen te worden,.. dit ..geheel overeenstemt.. met de ..overeenkomst van Linggadjatie."

Heel dikwijls heeft men in Suriname de twaalfde provincie van Nederland genoemd, dit was van wege de Nederlandse sfeer, die er heerste, doch nu horen we van het gebiedsdeel Curaçao, als de dertiende provincie.

Eerlijk gezegd weten we niet, dat dit zo in die vorm gevraagd is. We hoorden wel eens iemand over Aruba spreken als een provincie, doch hierop werd niet ingegaan. Nu in de eerste Kamer stelt men de status voor van provincie.

Dat zou betekenen, dat we een deel zijn van het rijk. We krijgen dan een commissaris van de koningin. We zouden dan provinciale staten krijgen, met daarnaast gedeputeerde staten, rond de commissaris. We zouden afgevaardigden uit de staten naar de eerste kamer zenden, en ook natuurlijk onze leden voor de tweede kamer kiezen. Er komen dan gemeenten, met burgemeesters en wethouders!! Doch er komen ook vragen?

Hoe in zake onze sterk verschillende wetgeving? Hoe de begroting, van ons en die van het rijk zich zullen verhouden is natuurlijk ook niet ineens uitgemaakt.

'We zijn niet bijgelovig, doch een provincie lijkt vreemd.

De kranten zullen ons misschien in de loop van deze week nog kunnen vertellen, hoe het precies is gezegd. Het zal wel een soort van provincie vorm zijn met een eigen modificatie.

In het rijk is er dienstplicht voor het rijk, zijn er verder de rijksbelastingen. Men kan er het werk van R. Kranenburg over „Het Nederlands Provinciaal Recht' over nalezen.

WAT IS EEN PROVINCIE?

„De tegenwoordige Nederlandse provincies vinden haar oorsprong in de grotendeels souvereine gewesten uit de tijd der Republiek. Haar betekenis is sedert het „herstel van saken" in 1814 sterk verminderd. In huidige staatsrechtelijke zin zijn de provinciale gebiedsdelen van het Rijk in Europa, met een eigen zelfstandig bestuur, welks bevoegdheid, omschreven bij de Grondwet en de Provinciale Wet (6 Juli 1850 herhaaldelijk gewijzigd), zich beperkt tot de behartiging van de provinciale belangen, en dat voorts geroepen is om, indien zulks bepaald wordt, medewerking te verlenen tot het uitvoeren van wetten en algemene maatregelen van bestuur.

De voornaamste onderwerpen van provinciaal belang, waarvan de provinciale besturen de behartiging aan zich getrokken hebben, zijn, behalve de organisatie der provinciale administratie, de provinciale waterstaat, wegen, electriciteitsvoorziening. Het bestuur der provincie wordt geoefend door de Provinciale Staten, de Gedeputeerde Staten en den commissaris der Koningin, onder toezicht van de Kroon. **Tot dekking** van haar uitgaven kunnen de provincies, provinciale belastingen heffen. Grenswijziging, splitsing en vorming van nieuwe provincie geschiedt bij de wet."

Opening Station Hato

Zaterdag konden wij onze lezers nog berichten hoe Z. Exc. de Gouverneur om 11 uur en 8 minuten het nieuwe stationgebouw opende op Hato. Een grote dag voor Curaçao een dag waarvan ons de betekenis vooral door de rede, die de heer Plesman directeur van de K.L.M. bij die plechtigheid hield, nog meer reel voor ogen is komen staan. Tegen tien uur ging een onafgebroken stoet van Curaçaose luxe wagens langs de nieuwe weg naar Hato. De weg ligt hoger als de oude en voert u achter het oude landhuis Hato, achter de palmentuin door naar een groot plein met enorm veel parkeer gelegenheid naar ons nieuw station, waarvan de toren uitlopend in de breedte heel eigenaardig het geheel tot een eenheid maakt.

Voor het station heeft men de gedenkzuil geplaatst, die werd opgericht op de dag dat we tien jaar herdachten, dat de Snip op Curaçao kwam aangevlogen, zo helemaal alléén maar over de Oceaan.

In de grote hal van het station werd het gezelschap ontvangen door de heer Groote, voor wie het een grote dag in zijn leven was.

Een uitgelezen gezelschap had daar plaats genomen, tussen de loketten van K.L.M. en Pan American, uitziende op het grote muurvlak dat door de schilder Dolf Henkes beschilderd was. Het was een overzicht van de Caraïbische zee, hoog Florida beneden onze eilanden met een stuk van Venezuela, doch daar tussen zweeft ons Curaçao, in een ijlte en een luchten. Reizigers die hier aankomen zien hier Curaçao, zoals ze het daar net uit de lucht zagen, van hoog uit de wolken. Het is een beeld een indruk niet meer, doch het maakt de hal tot een geheel. Precies om 10.30 arriveerde Z. Ex. de Gouvreneur vergezeld van zijn echtgenote. De plechtigheid werd geopend door een rede van Ir. Groote, waarin hij vol sympathie sprak over allen, die rond hem stonden en waarop hij maar aarzelend het pad van het namen noemen wilde betreden. Er viel uit te horen, dat een bouwer dan pas gelukkig is wanneer hij kan bouwen, en vooral wordt hij recht gelukkig als hij iets groots kan scheppen. Hier was het zo. De rede van Ir. Groote luidde aldus:

Excellentie, Dames en Heren,

Het is mij een voorrecht Uwe Excellentie in dit nieuwe gebouw welkom te mogen heten. Het is ons, mensen van Openbare Werken een biezondere eer dat Uwe Excellentie persoonlijk dit gebouw wilt openen, het is ons een vreugde dat U daarbij omringd zijt door een zo uitgelezen gezelschap, waaraan de vele dames door hun tegenwoordigheid extra glans verlenen.

U veroorlove mij dat ik, alvorens Uwe Excellentie te verzoeken het gebouw voor geopend te verklaren, een klein deel uitspreek van het vele, dat mij op het hart ligt.

Toen op 8 Januari 1945 de eerste schop voor dit gebouw in de grond ging, wisten wij dat de omstandigheden ons niet mede zouden zitten, doch geen onzer bevroedde dat de moeilijkheden zo vele en zo langdurig zouden zijn.

De luchtvaart heeft de merkwaardige eigenschap, bijna had ik gezegd hebbelijkheid, om op de vaste grond, haar tegenvoeter, vele kostelijke en vaak kostbare inrichtingen te verlangen, die in of om het stationsgebouw thuis horen. Een dergelijk bouwwerk is dus niet te vergelijken met een school of een woning, die men betrekt wanneer de metselaar, de timmerman, de schilder en nog enige andere lieden hun taak met min of meer spoed hebben volbracht; neen, het station van een vliegveld is het centrum van een wonderlijke gemeenschap, dat de levensaders van die gemeenschap bevat.

In ons geval omvatten die aders onder meer een 8½ km. lang netwerk van buizen en pijpen, omhuld door deze wanden, een nog langer dradennet, deels ten behoeve van een instituut, hetwelk men als contraditie in terminis, wel de „draadloze" noemt, zij omvatten een eigen telefooncentrale, nog wel degeen die tot voor kort de glorie van Mahaai was, een eigen electrische centrale, lampen met een gezafenlijk vermorgen van 22.000 **Watt en een totaal aangesloten vermogen van 57.000 Watt**, verder de keukeninrichting van een flink hotel, een luidsprekernet, een teletalk-systeem een buitenpost, een klein postkantoor enz. Rondom en als toegang tot het gebouw moest, en zulks kon eerst aangevat nadat het Amerikaanse kamp Hato als surplus was overgenomen, ik herhaal hier rondom moest in totaal bijna 6 ha. grond worden uitgevlakt, vaak maar gefundeerd en geasphalteerd worden.

Onze wegenafdeling verrichtte die uitzonderlijke praestatie. Doch laat ik u niet met te veel cijfers vermoeien en nuchter-Hollands verder slechts constateren, dat wij onder de gegeven omstandigheden vaak niet konden bereiken, hetgeen wij beoogden, dat wij vaak met weemoed terug dachten aan de goede oude tijd, toen de fabrikant den cliënt zijn erkentelijkheid betuigde voor elke opdracht, in wrede tegenstelling tot het heden, nu de opdrachtgever den fabrikant dank zegt voor ieder gedeelte van het bestelde, dat hij, al dan niet beschadigd, doch zeker vergezeld van een verhoogde rekening vertraagd ontvangt. Het zal U duidelijk zijn, Excellentie, dat ik alles niet zou hebben bezegd als het gebouw geheel gereed is, doch dat ik slechts verontschuldigingen aanvoer voor het feit, dat er hier en daar nog een en ander mankeert, dat zelfs essentiële zaken als de synchrone klokken, die door het gehele gebouw zijn voorzien, nog niet zijn aangekomen, dat de verlichting, welke des avonds branden zal, voorlopig nog slechts een hulpverlichting is, dat het kunstlicht in deze hal zelfs nog ontbreekt, dat er tal van andere details nog missen, die ik niet zal opsommen, in het goede vertrouwen, dat menigeen die niet zal opmerken.

Om U de onvoltooidheid te bewijzen, hopen wij U straks ook door het sous-terrain te mogen voeren, waar het werk nog in volle gang is en daartoe vertel ik U ook, dat hier gisteren ongeveer 300 personen werkten.

Doch laat ik niet meer klagen en verontschuldigen, de voorbereiding en uitvoering van dit werk zijn daartoe voor den technicus een veel te groot genot geweest. Het begon al met de vele uren aan de tekentafel staande naast Ir. Bakker, waarin wij ons trachtten in te werken en in te denken

het nieuws van vandaag

Men gaat op reis. President Truman gaat naar Mexico, waar hij inmiddels natuurlijk reeds is aangekomen. Er wordt veel reclame gemaakt rond deze uitstap van nog geen drie dagen. Waarschijnlijk vond de President het bezoek aan zijn moeder (die hij onderweg even opzocht) heel wat aardiger, dan al die officiële plechtigheden in een „hurry" van drie dagen.

Marshall gaat naar Moskou. Men zegt, dat de heren daar reeds op 6 Maart bij elkaar zullen zijn; ze zullen dan een diner hebben wij Stalin, dat is om goed te beginnen! Laten we werkelijk hopen, dat die Noordamerikanen ongelijk krijgen. U herinnert het zich? De vorige week vertelden de vertegenwoordigers van Amerika op de conferentie van Londen, dat men in Londen niet klaar zou komen, doch dat ze meenden werkelijk te kunnen voorspellen, dat de grote vier zelf ook niet klaar zouden komen, daar in Moskou. Het is niet prettig met dat vooruitzicht een conferentie te moeten beginnen. Het zal wel komen tot een voorlopig accoord. Het schijnt, dat Marshall Duitsland weer spoedig op poten wil zetten. Het wordt hem waarschijnlijk een té dure beweging.

De Etna wordt weer rustig. Men heeft nog niets uitgevonden tegen vuurspuwende bergen. Misschien met atomaire energie?

Uit Holland kwamen twee telegrammen over de debatten in de eerste kamer, waarbij door het parlementaire commissielid, De Zwaan, ook Curaçao te berde gebracht werd. Het heeft verwondering gewekt, dat men voor ons hier de status van provincie vroeg. De nadere berichten zullen wel meer licht brengen.

Aruba vroeg wel eens om provincie te worden, doch dat was vragen à la Eman. Hoe moeilijk het voor Engeland wel is, blijkt uit allerei feiten, nu neemt Amerika de Britse verpichtingen in zake Griekenland weer over.

Engeland voelt er niet voor, dat men de ruzie met Albanië naar Den Haag zal verschuiven. Gelukkig gaat men toch in Engeland zelf een betere tijd tegemoet en wordt de beperking van stroom vandaag weer opgeheven.

In Palestina was weer een bomaanslag. Hoe kan men zo toch recht zoeken. We kunnen niet begrijpen, dat men dit rechtvaardig kan noemen. Volkomen onbegrijpelijk wordt dit voor ons, als we bedenken, dat burgers daarmede ook getroffen worden, vreemd dat men dit middel toch maar steeds blijft proberen vergetend, dat het afkeer verwekt over geheel de wereld.

In Rotterdam ging een opslagplaats in vlammen op, tragisch waren er juist goederen aanwezig, die men broodnodig heeft: cement, banden, papier, machines enz.

HEDEN MEER STROOM.

Vandaag kwam er een eind aan de stroombeperking in Engeland, die drie weken geduurd heeft en waardoor men duizenden fabrieken heeft moeten sluiten (Londen, (AP) 2.3).

BRUSSEL.

De Minister van Binnenlandse Zaken verklaarde in een persconferentie, dat verschillende buitenlandse correspondenten de zaak van Woensdag, het wanordelijke van de optocht, sterk hebben overdreven, doch men meldt, dat men op het kantoor van de AP, dat maar één blok verder ligt duidelijk het geluid van machinegeweren gehoord heeft (Brussel, (AP) 3.2).

VERBETERING IN INDO-CHINA.

Welingelichte kringen weten te berichten, dat de hoge commissaris Argenlieu, die naar Parijs kwam, zal worden overgeplaatst; dit zou de eerste stap betekenen om tot verbetering te komen in de Indo-China-quaestie (Parijs, (AP) 3.3).

GROTE BRAND TE ROTTERDAM.

Uit Rotterdam wordt een grote brand gemeld. Een opslagplaats brandde uit. 200 Ton papier gingen verloren, alsmede 255 ton cement. Verdere artikelen waren wol, banden, Dieselmotoren en verschillende andere motoren voor een scheepvaartmaatschappij (Rotterdam, (AP) 3.3).

MOEILIJKHEDEN IN PALESTINA.

Er waren weer nieuwe moeilijkheden in Palestina, zodat men de staat van beleg weer afriep. In het stadje Petah Tiqua reden de auto's der Engelsen langzaam door de straten, terwijl men door de loudspeakers in het Hebreeuws bekendmaakte, dat het niet geoorloofd was het huis te verlaten (Petah Tiqua, (AP) 2.3).

UITVINDER VAN DE TELEFOON.

Heden, 100 jaar geleden werd in Edenburg, Schotland, Alexander Graham Bell geboren. Deze physioloog was de uitvinder van de telefoon in 1876. Uitvinder Bell is in 1922 overleden.

CONFLICT ALBANIË — ENGELAND.

Een subcomité van drie man heeft voor de Veiligheidsraad de quaestie tussen Albanië en Engeland in studie genomen (Lake Success, (AP) 2.3).

TANDARTSEN OP UNIVERSITAIR PLAN.

Doch geen afzonderlijke faculteit.

Er is een wetsontwerp tot wijziging van de Hoger onderwijswet ingediend, beogende de tandheelkundige opleiding op universitair plan te brengen en de uitoefening van de tandheelkunst daarbij aan te passen. Het ontwerp voorziet niet in de stichting van een tandheelkundige faculteit, zulks in afwijking van de commissie van advies inzake de opleiding van tandartsen, welker denkbeelden overigens wel zijn gevolgd. De nieuwe opleiding zal in de medische faculteit worden ondergebracht, de nieuwe tandartsen zullen in deze faculteit ook kunnen promoveren.

Het rapport van genoemde commissie stelt o.m. voor een candidaats- en een doctoraal examen in de tandheelkunde in te stellen, gevolgd door een tandartsexamen. De opleiding zal volgens de commissie zo moeten zijn, dat de tandarts verschillende ziekelijke afwijkingen, met de tandheelkunde samenhangende, weet te onderkennen ten einde den patiënt naar den huisarts, resp. den specialist te verwijzen; hij zal een ruimere bevoegdheid moeten krijgen.

De bevoegdheid van den tandarts zal in de wet worden omschreven als: „de bevoegdheid de tandheelkunst uit oe oefenen."

N. C. R.

in deze voor ons nieuwe materie, daarbij vaak voorgelicht door KLM's Hakkenberg, die zijn hart al aanstonds aan dit plan verpandde, daarna de groei van het plan, eerst onder Bakkers vaardige tekenstift, toen in zijn vetbekleide handen, waaruit de maquette rees, dit alles vormde een periode, die ik niet gaarne gemist had.

Wanneer ik de naam Bakker heden als eerste noem, dan vraag ik mij af of het ook niet beter is, het daarbij met namen noemen te laten. Want, wanneer ik mij de massa energie en goede wil, die er in dit gebouw vergaard zijn, bijeen denk, dan besef ik, dat, al blijf ik alleen maar even bij Openbare Werken, er geen sprake van kan zijn om al degenen die lof of dank verdienen, ook maar een deel van het hunne te geven.

Ik zou moeten beginnen bij den technisch ambtenaar Beyderwellen en wellicht moeten eindigen bij den jongsten tekenaar om allen in gevarieerde graad te danken. Dat kan niet, doch ik zeg slechts dit: ik ben trots op onze mensen, trots dat ik zulke mensen mag voorgaan. Er is bv. in de eindspurt der laatste weken door een ieder, den eenvoudigsten peon inbegrepen, een praestatie geleverd, die in geen land overtroffen kan worden.

En als ik het nu toch over trots zijn heb, wij zijn het ook een beetje op menig stukje constructie of houtwerk dat hier staat, en dat in de werkplaatsen van het D.O.W. vervaardigd is.

Laat ik het D.O.W. dus verlaten en niet vergeten, dat ook vele aannemers en leveranciers hun deel hebben gehad in de tot standkoming van dit gebouw. De weg tot zulk een gebouw is een gecompliceerde en leidt van de graaf- en betonmachines van de N.V. Combinatie Pletterij Nederhorst, naar de wandschilderingen van den kunstschilder Dolf Henkes: langs en ten behoeve van die weg worden door een gasmaatschappij, door een radio- en telefoondienst, door firma's als Maduro & Sons en anderen bergen werk verzet.

Ik raak weer op gevaarlijk terrein, want ik noem weer namen en dreig dus ongenoemden te passeren. Laat ik liever al diegenen, die hun goede krachten aan dit werk gaven; hartelijk danken voor hun steun, toewijding en enthousiasme.

Excellentie, ik begon deze woorden met te zeggen, dat wij, mensen van Openbare Werken, Uw tegenwoordigheid hier als een eer voor ons beschouwen. Maar wij van Openbare Werken hebben meer op ons hart, want wij wensen U te danken, wij wensen de Staten te danken voor het vertrouwen, dat in ons gesteld is, door ons dit werk tot stand te laten brengen.

Wij hopen alleen maar, dat dit vertrouwen niet te erg beschaamd wordt en dat de toekomstige gebruikers, vooreerst de K.L.M. als grootste bewoner, de Pan American Airways, de Linea Aeropostal Venezolana, hier mogen vinden het tehuis, dat zij op Hato zo nodig hebben, dat wij ook verder met hen, nu niet als bouwers, doch als degenen die voor het Gouvernement de zorg voor de luchtvaart hebben, op dezelfde vlotte, prettige wijze mogen samenwerken als tot dusverre. Vlotheid is, zulks is mij in deze jaren wel duidelijk gebleken, een grote eigenschap onzer luchtvaartmensen.

Ik moge Uwer Excellentie thans verzoeken dit gebouw te openen, en dit opening symbolisch te verrichten door de gedenkplaat te onthullen, die hier in Uw opdracht werd aangebracht.

Na deze rede werd den heer Plesman ingeleid, een man, die voor ons werd tot een nationale figuur. Hij sprak. Bij hem ook was er vreugde, omdat hij hier op Curaçao ziet: vertrouwen in de toekomst, geloof in de luchtvaart. Groot was zijn bewondering voor deze gemeenschap van 80.000 mensen, die zulk een groot werk aandurft. Hij hoopte dat het geen teleurstelling zou geven. Hij wees op de mogelijkheid van jaren van depressie. De man weet meer van het wereldbeeld, dan wij, kleine burgers. Hij hoopte ook van harte, dat door de bouw van dit station het contact met Nederland zou versterkt worden. Hier sprak zijn vaderlands hart.

Overgaande in het Engels wilde hij ook dankend namens de Pan American en niet slechts namens de K.L.M. Hij prees de geest van samenwerking de liberale geest. Overal op de wereld ontmoeten wij mensen van de K.L.M., de Pan American en overal werken we prettig samen. De wereld is groot genoeg en is ruimte genoeg voor verschillende maatschappijen, meende de heer Plesman. Hij prees de regeringen, die onafhankelijkheid geven en die onpartijdig zijn zoals hier. Deze gemeenschap van Curaçao gaf een schitterend voorbeeld, want hij moet erkennen, dat de wereld van vandaag een tekort heeft aan goede vlieghavens, en hij beloofde, dat zij voor al dit mooie en goede zouden terug betalen, door goede service te geven. Zijn rede werd luide toegejuicht.

Hierna ging Zijne Excellentie, ingeleid door den heer Groote, over tot zijn openingsrede, die wij hier laten volgen:

Het landgoed Hato heeft een oude historie, waarover de Heren Dr. de la Try Ellis, Hoyer, Van Meeteren, Latour en andere beoefenaars van Curaçao's geschiedenis U ongetwijfeld veel kunnen vertellen, maar wij zijn hier bijeengekomen om ons nieuwe vliegveld-station te openen.

Y con esto quiero expresar a todos, especialmente a nuestros huespedes del externo una cordial bienvenida.

En particular manifiesto nuestra bienvenida a Su Excelencia el Señor Valmore Rodriguez, Ministro de comunicaciones de Venezuela, la Republica con la cual mantenemos relaciones tan estrechas y amistosas, lazos que quedan lo mejor simbolizados en el hecho de que Simón Bolivar, el gran libertador y Luis Brion, su fiel amigo Curazoleño, yacen juntos en el panteón de Caracas, Curazao, Excelencia, aprecia su visita y la de los Señores teniente Juan Marqués, Director de transportes, Señor Lopez Conde, Director de la Linea Aerea Postal Venezolana, sumamente.

Quiera testiguar a Su Excelencia el Señor Presidente que nuestra afección para con Venezuela es sincera y fuerte y que na da causa más regocijo en nosotros que el florecimiento de su gran nacion.

Con la misma afección quiero saludar a los representantes de los otros paises con las cuales mantenemos comunicación diaria.

I also extend words warmest welcome to our good friends the Consuls-General of the U.S.A. and the United Kingdom, en zeer stellen wij op prijs de aanwezigheid van Hr. Ms. Gezant te Caracas en van den Nederlandsen Consul den Heer Th. van der Stempel van Miami, wiens spreekwoordelijk geworden hulpvaardigheid voor zovelen onzer, die Amerika betraden, hem talrijke vrienden op Curaçao heeft gebracht.

En een biezonder woord van welkom richt ik tot den Heer Dr. A. Plesman, die mede voor deze opening uit Nederland overkwam, wiens bezielende leiding de K.L.M. voortstuwt over de wereld.

Dat Delft hem onderscheidde met een ere-doctoraat, siert niet slechts den leider van de oudste luchtvaartmaatschappij ter wereld, het is de wel verdiende bekroning van een arbeid, die honderden brood verschaft, duizenden veilig vervoert en honderdduizenden ge[illegible]ift en aanpakken heeft ge[illegible]erd.

Als Curaçao en Nederland sterk verbonden zijn en blijven, dan mag Dr. Plesman zeggen „cujus pars magna fui". Dat is de beste lof, die hem gegeven worden kan. Dr. Plesman heeft in de oorlog zwaar geleden — de vijand zette hem gevangen, hij zag zijn groot bedrijf met ondergang bedreigd, hij verloor een van zijn zonen in de strijd voor het vaderland, maar de tegenslagen hebben hem niet gebroken. Hij is voortgegaan en de vleugels van zijn K.L.M. zwenken weer over wateren en werelddelen en boodschappen — „Ziet, wat ene goede couragie vermag".

Zo wordt het Koninkrijk gebouwd — niet met praten maar met doen. Daarom zijn wij verheugd, ook U Directeur-Plesman, in ons midden te zien. En Curaçao in welks blijvende welvaart Gij zo'n intens belang bleek te stellen hoopt U dikwijls te zien en wenst U het allerbeste voor Uw persoon en werk, de uitbreiding van het Nederlandse vliegwezen.

Hato en het vliegwezen kennen elkaar pas bijna 20 jaren.

In 1928 toch werd een bescheiden begin met de aanleg van onze Curaçaose vlieghaven gemaakt door het in orde brengen van een bijna 700 Meter lange landingsstrook. In de aanvang schijnt het landen daarop nog wat avontuurlijk te zijn geweest; in het bizonder in de regentijd wilden de wielen der vliegtuigen in de klei niet rollen. Daarom werd reeds in 1930 overgegaan tot het met koraalrots verharden van een 700 Meter lange en 60 Meter brede strook. Daar kon het wekelijkse Sikorsky-vliegtuig van de „Panam" veilig landen en, hetgeen voor Curaçao op de duur zo belangrijk zou worden, ook, „tankeren".

De accomodatie was overigens nog watig. Wij rijden de oude stal van het landhuis „Hato", die als station dienst deed, thans achteloos of een beetje geërgerd over dat lelijke bouwsel voorbij; de tent, waar de vermoeide reiziger zich vroeger kon verfrissen, is reeds lang verdwenen.

De commissie van advies voor de luchtvaart in Nederlands-West Indië vestigde eind 1930 in een harer voortreffelijke rapporten de aandacht op de behoefte aan een nieuw klein station; een vliegtuigloods achtte de commissie nog niet nodig, zolang geen feiten bekend waren „omtrent de kans dat Curaçao het eindpunt van een dag étappe zal worden".

Drie jaren later zou dat gebeuren: de aankomst van de „Snip" op 22 December 1934 gaf aan Curaçao zijn eerste „eigen" vliegtuig. Daartoe verrees ook de eerste hangar, waaruit de vliegtuigen echter geleidelijk door de stationsdienst verdreven werden. De oude, trouwe hangar heeft hedenmorgen zijn laatste diensten als stationsgebouw verricht. Weldra werd de eerste echte „hangar" gebouwd, in 1939 gevolgd door de grote „hangar"-werkplaats.

Inmiddels voerde de komst van snellere vliegtuigen de eisen te stellen aan de startbaan — wie kent een Nederlands woord? — gestadig op en welhaast jaarlijks groeide Hato's asphaltdek.

De grootste ontwikkeling zou dit vliegveld echter ondergaan tijden de oorlog. In 1942 werd in luttele maanden tijds de verharde startbaan op verzoek der Amerikaanse legerautoriteiten van 750 tot 1600 Meter verlengd. Daardoor konden de modernste en zwaarste vliegtuigen hier landen. En weldra profiteerden niet alleen de gevechtsvliegtuigen doch ook de verkeersvliegtuigen van deze grote verbetering.

De diensten van de Nederlandse K.L.M. hadden zich intussen gestadig over de Caraibische zee en daarbuiten uitgebreid, de intensiteit van de diensten werd groter en in 1944, midden onder de oorlog, kwam de „Panam" na lange afwezigheid op Curaçao terug. Ik mag hier nu wel zeggen, dat, al had de vijand den Directeur der K. L. M. ook achter de tralies gezet, Curaçao bij deze gelegenheid de belangen der K.L.M., die ons zo trouw hielp en helpen bleef, niet heeft vergeten en dat onze Amerikaanse vrienden ons standpunt begrepen. De vaste lijn van de Panam op Curaçao was de aanvang van de lijn Curaçao Miami van de K.L.M. en bracht de vlugge Lockheeds.

Het station, die oude hangar, had in 10 jaren bijna 200.000 passagiers verwerkt. De sfeer bleef er goed, een zekere internationale huiselijkheid was er kenmerkend doch de gemakken voor passagiers en toeschouwers en de huisvesting der werkenden voldeed niet meer aan bescheiden eisen. Keetje na keetje verrees in de omgeving om de uit het station gebannenen op te nemen. Toen dan ook in 1946 aan de Staten het voorstel bereikte, gelden uit te trekken voor een nieuw stationsgebouw, werden deze zonder enige aarzeling toegestaan. De Staten van Curaçao hebben altijd de waarde van havens, hetzij voor zee- hetzij voor luchtschepen, begrepen. Het is een der vele punten, waarover trouwens alle Curaçaoenaars het eens zijn.

Intussen is in de vlak achter ons liggende jaren, het luchtverkeer sneller gegroeid dan ooit.

Desondanks is het mogelijk gebleken, om alle diensten, welke in dit nieuwe gebouw thuisbehoren, daarin ook onder te brengen. Mag ik den Directeur van Openbare Werken, geloven, dan is dit in de luchtvaartkaart een geheel nieuw verschijnsel. In de regel schijnt het zo te zijn, dat, hetgeen in een nieuw gebouw thuisbehoort er bij de voltooiing niet meer in kan. Maar, Ir. Groote, die het „repos ailleurs" als zinspreuk schijnt te hebben genomen, heeft mij reeds verteld, dat het grootste deel van de reserveruimte al direct bij de opening in beslag genomen is.

Een stationsgebouw vestigt voor menigeen de eerste indruk van het land, hetwelk hij betreedt; de indruk, die het op de doorgaanden reiziger maakt, kan hem doen beslissen of hij al dan niet tijd uittrekt voor een langer bezoek. Uitwerking en verzorging zijn dan ook van groot belang. De Heer Ir. Groote heeft dat van meetaf begrepen en het is een der dingen, waarvoor men hem later danken zal.

Het was een gelukkige omstandigheid dat, toen de plannen werden ontworpen, een zo bekwaam ontwerper als Ir. C. M. Bakker aan het Gouvernement verbonden was. Ieder, die dit gebouw bezichtigt, zal erkennen dat de heer Bakker er in geslaagd is, gestalte te geven aan hetgeen Curaçao wenste en behoefde. Aan Ir. Bakker komt deze dag een ere saluut toe voor de even bescheiden als gewichtige diensten, die hij Curaçao bewees. Een tweede gelukkige omstandigheid was dat de kunstschilder R. Henkes juist tijdens de uitvoering van dit werk op Curaçao kwam. Drie grote wandschilderingen zullen aan een ieder het bewijs geven, van Henkes' verblijf, die hier sprak van dichters, van lucht, water en wolken, van koks en van Strawinsky, die de fantasie bracht in de zakelijke stationssfeer. Ook hem wil ik danken voor de kunst, welke hij met zoveel toewijding gaf en die — daarvan ben ik zeker — velen boeien zal.

En ik wil alle werkers danken, die aan dit gebouw hun krachten hebben besteed: de gravers en de metselaars, de schilders en de glazeniers, de vloerbedekkers en stucadoors, de technici, de opzichters.

Moge dit gebouw bijdragen tot de groei en bloei en goede naam van ons kostelijke Curaçao in het Rijk der Nederlanden, in dit Westelijk Halfrond en in de wereld.

Moge Hij, die winden en stormen gebiedt, degenen die hier in en uitgaan zegenen, opdat zij steeds veilig hun woonplaatsen bereiken.

En hiermede verklaar ik, dit stationsgebouw van het vliegveld Hato — Curaçao te zijn geopend.

Onder de tonen van het Wilhelmus onthulde Zijne Excellentie de Gouverneur de gedenkplaat bij de ingang van het gebouw aangebracht, waarop de datum van aanvang van dit werk vereeuwigd staat, en waarbij de namen prijken van bouwheer, architect en uitvoerders.

Hierna werd het hoge gezelschap rondgeleid. Nadat de koffie werd geserveerd, verdeelde men zich in groepen en nam het gebouw in ogenschouw. De hal wordt begrensd door de loketten, die ruim en fris zijn; de bagageafdeling is buiten de hal gehouden. De hoogte van de hal werd verder benut door de kantoren der verschillende instanties uit te laten komen in een gaanderij hoog in de hal. Het zicht op het veld zowel van het beneden- als boventerras is prachtig. Daar stonden een oude Fokker met de vier sportvliegtuigjes. Een kloek met kuikens.

Het boventerras krijgt een geweldige indruk, dat nog verhoogd wordt door een hoge blinde muur. Hier liet de schilder Henkes zijn fantasie de vrije loop. Het is gelijk rapsodie in blauw. Een vleugel speler ziet een kok naar u toe vliegen, een vrouw danst op de wereld. Het geheel geeft ons een té weinig rustige indruk, té veel is hier een luidruchtigheid van een cabaret; het schrille en het bonte verhogen die indruk en we vinden de opzet een weinig in tegenspraak met de grootheid van het gebouw.

Het gebouw biedt u verder talloze verrassingen. Een P.T.T.-kantoor, een telefoonloket, een bar, een, enfin gaat u zelf zien! Hato is ons station. Curaçao is rijker geworden. De oude trouwe loods, waar we Prinses en Prins moesten ontvangen, waar een Parlementaire Commissie aankwam, is nu vervangen door een modern gebouw, dat Curaçao tot eer strekt, dit zeggen niet slechts wij, doch mensen als een directeur Plesman.

Onze gelukwensen aan allen, die hebben medegewerkt. Aan Ir. Groote en de zijnen, ook aan het grondpersoneel van de vliegmaatschappijen die uren van dag en nacht moeten slijten op de grond, wachtend of jachtend en voor een goede omgeving, het leven sociaal ook beter maakt.

XXXXXXXXXXX

VERLOOFD:

CARLINO D. BOEKHOUDT

en

ROSA M. ODUBER

Aruba 2 Maart 1947.

XXXXXXXXXXX

MEDEDEELING

De Commissie inzake autobusdiensten op het eiland Curacao deelt hierbij aan de aanvragers om vergunning mede, dat de door hen aangevraagde vergunningen voor het onderhouden van een autobusdienst vanaf Woensdag 5 Maart 1947 tijdens kantooruren kunnen worden afgehaald bij het Hoofdbureau van Politie [Wilhelminaplein]. Verkeersafdeeling.

De Commissie voornoemd.

Paticipacion.

Comision pa servicio di autobus na Curacao ta participa cu esnan cu a pidi permiso pa mantene un servicio di autobus por tuma e permiso Diarazon 3 di Maart 1947 durante ora di oficina na Warda di Poliz [Wilhelminaplein]. Verkeersafdeeling.

E comision ariba menciona.

Zij die in aanmerken wenschen te komen voor eene be[illegible] van hulpkommies der belasting op Aruba kunnen zich d[illegible] doch voor 16—3—'47 bij den wnd. Gouvernements - Ont[illegible] alhier melden, met overlegging van een bewijs van goed [illegible] en een schoolrapport.

Aanvang bezoldiging

	Ongehuwd:	Gehuwd: met meer dan [illegible]
Bezoldiging	f. 1560,—	f. 1560,—
Aruba Standplaats -toelage	f. 300,—	f. 300,—
Duurte toeslag 1942	f. 804,—	f. 1134,—
	f. 2664,—	f. 2994,— plus kin[illegible]

De wnd. Ont[illegible]
J. W. B[illegible]

CURAÇAO

ALS HET MASKER VALT.

De Curaçaose Toneel Vereniging „Emmastad" heeft ons weer een prachtige avond gegeven. Een avond vol spanning, waarin wij van het goede spel voornamelijk van de Heren H. L. de Boer en W. Schatborn mochten genieten. Deze twee acteurs hebben hun rollen resp. van journalist en inspecteur van politie prima uitgevoerd. Er valt niets, maar dan ook niets op hun spel op te merken.

Het toneelspel was een stuk in drie bedrijven, dat is uitgevoerd onder regie van den Heer W. G. Monkhorst die zeer zeker met een voldaan hart Zaterdag avond naar huis is gegaan.

Over het stuk zelf zullen wij niet breedvoerig schrijven, om de spanning erin te houden bij degenen die er nog naar toe moeten.

In een woord kunnen wij zeggen dat het stuk een groot succes is geworden. De afwerking der decors was juist.

FIRMA ELLIS & DANIA.

Heden bestaat de firma Ellis & Dania aan het Brionplein 80 jaar. Onze felicitaties.

VERTREK.

Heden vertrekt naar Nederland den heer Mr. J. Ellis jr., advocaat generaal, hij zal voor enkele maanden vacantie gaan nemen in Nederland.

CURAÇAO IN HET NIEUWS.

In het ochtendnieuws van Aneta wordt gemeld, dat Curaçao bezocht wordt door voetballers uit Trinidad. Het vermeldt de decoratie van Mgr. Ellis en weet te berichten dat ons' nieuw station op Hato plechtig werd geopend. Het gebouw kostte bijnaas een millioen, vertelt Aneta.

VERKEERSONGEVALLEN.

In het tijdvak van 17 t/m 23 Februari 1947.

Op het Brionplein vond een lichte aanrijding plaats tussen een vrachtwagen en een pick-up, tengevolge waarvan de vrachtwagen schade bekwam.

Oorzaak: Onoplettendheid van vrachtwagenbestuurder.

Op de Columbusstraat vond een lichte aanrijding plaats tussen een autobus en een personenauto. Beide motorrijtuigen bekwamen schade.

Oorzaak: Onoplettendheid van beide bestuurders.

Op de Schottegatweg ter hoogte van Post V vond een lichte aanrijding plaats tussen een personenauto en een wielrijder. Het rijwiel werd beschadigd. De autobusbestuurder die naar links afsloeg verleende de wielrijder geen voorrang.

Op de Weg naar Hato, ter hoogte van Mahoema, sloeg een personenauto over de kop.

Oorzaak: De auto kwam met de rechterwielen achter de wegrand; de bestuurder stuurde naar links, waarna de auto, tengevolge van het natte wegdek begon te schuiven naar de linkerzijde van de weg en over de kop sloeg.

Op de Pietermaaiweg werd een schooljongen door een personenauto aangereden. De jongen stak, van achter een stilstaande auto vandaan, de rijweg over, zonder op het verkeer te letten. Hij kwam met de schrik vrij.

Op de Salinja botste een CPIM autobusje tegen een van de linkerzijde van de weg zich bevindende lichtpaal. De paal werd uit de grond gerukt terwijl de autobus ernstig werd beschadigd. De bestuurder verkeerde onder de invloed van sterke drank.

Op de Handelskade vond een lichte aanrijding plaats tussen een autobus en een personenauto. Beide auto's werden beschadigd. De bestuurder van de autobus reed op, terwijl hij werd voorbijgereden door de personenauto.

In de Breedestraat (P) vond een lichte aanrijding plaats tussen een personenauto en een pick-up. De bestuurder van de pick-up stuurde naar links op het moment dat hij werd voorbijgereden door de personenauto.

Op de Schottegatweg ter hoogte van Dokterskamer vond een aanrijding plaats tussen twee personenauto's. De bestuurder van de uit de Wilhelminalaan komende auto moest remmen, doch inplaats van op de rempedaal te trappen, gaf hij gas.

Op de weg naar Westpunt t. h. van Maduro stak van achter een stilstaande auto, een jongetje de rijweg over, op het moment dat juist een autobus passeerde. De jongen schrok van de autobus, stapte terug en struikelde daarbij, met het gevolg dat hij een gat in zijn hoofd bekwam.

Op het Wilhelminaplein vond een lichte aanrijding plaats tussen twee personenauto's.

Oorzaak: Onvoorzichtigheid bij het parkeren.

Op de Pietermaaiweg vond een aanrijding plaats tussen een personenauto en een pick-up.

Oorzaak: De bestuurder van de pick-up reed op, hierbij naar links uithalende, zonder op het achterop komend verkeer te letten.

Vond op het Wilhelminaplein een aanrijding plaats tussen een pick-up en een personenauto.

Oorzaak: Onoplettendheid van de bestuurder van de personenauto.

Op de Weg Sta. Rosa vond een aanrijding plaats tussen een autobus en een pick-up. De bestuurder van de personenauto wilde een stilstaande auto voorbijrijden op het moment dat de autobus passeerde.

Te Willebrordus vond een lichte aanrijding plaats tussen een vrachtwagen en een personenauto, tengevolge waarvan de personenauto werd beschadigd. Een onderzoek wordt ingesteld.

Op de Roodeweg vond een aanrijding plaats tussen een personenauto en een autobus. De bestuurder van de autobus gaf een onduidelijk stopteken terwijl de bestuurder van de personenauto niet oplette.

Op de Salinja vond een aanrijding plaats tussen een huurauto en een personen-auto. De bestuurder van de personenauto verkeerde onder de invloed van sterke drank en reed niet voldoende rechts door de bocht.

Op de Van Slobbeweg vond een aanrijding plaats tussen een autobus en een personenauto. De bestuurder van de personenauto reed na de aanrijding door. Een onderzoek wordt ingesteld.

SPORT

K.S.C.

Aan de gisteren georganiseerde wandeltocht om het Schottegat namen tien groepen deel. Men liep in tamelijk snel tempo. De organisatie had geen moeilijkheden, slechts één persoon viel uit.

De uitslag is aldus:

Dames: 1ste prijs — Bito; 2de prijs Vrolijke Kleuters, 3de prijs Vite, 4de prijs S.I.G., 5de prijs Opgewekt, 6de prijs W.I.G., 7 de prijs Vrolijk.

Heren 1ste prijs Groep Davelaar, 2de prijs D.D.S.

Aan hen die voor de vijfde maal aan een tocht deelnamen werd een medaille uitgereikt.

VERITAS.

. . Donderdag. . a.s. lezing Mej. Pinto. . „Radiowezen in Nederland". . . . .

K.S.C.

Voetbal uitslag: Tropial — Deportivo 2—5.

TRINIDAD — CURAÇAO.

Tegen vier uur gistermiddag was het overdekte tribune van het Rifstadion zo goed als geheel bezet. Leden van de pers konden ergens een plaatsje zoeken, daar hun plaatsen niet gereserveerd waren.

Tegen 16.20 uur maakte het muziekcorps van Scherpenheuvel een mars rond het veld. Dit was zeker een teken, dat er spoedig een begin aan de plechtigheden zou komen. En inderdaad, kort daarna floot scheidsrechter Van Rosberg en de elftallen stelden zich op het veld met front naar het tribune.

Ondertussen stelde een 24-tal Sithocanen zich op voor de ingang, en vormde een soort erewacht voor de elftallen.

Toen alles gereed stond werd de „God Save Our King" gespeeld door Scherpenheuvel, gevolgd door het Wilhelmus. Hierna begaven de elftallen zich naar het midden alwaar door loten besloten werd, dat Trinidad mocht kiezen in welke richting hij het eerst wilde spelen. Trinidad koos tegen de wind in. De jongens van Sithoc stelden zich toen verspreid rondom het veld op. Dit is een previlegie, dat Sithoc op Curaçao heeft, gelijk Blauw Wit in Nederland. Het is toegestaan, op initiatief van Mr. Leon Weeber, die het systeem van Nederland op Curaçao wil doorvoeren.

De spelers van Trinidad waren in het rood getooid en Curaçao in een groen-wit gestreepte trui.

De opstelling van de elftallen waren als volgt:

Trinidad:

R. Merritt
S. Dopsin J. Hogins
M. Macclien P. Jones M. Winn
(Captain)
J. Gomez K. Golt R. Bennitt
P. Lewis E. Ganton

Curaçao:

Hato
Pietersz Matrona
(Captain)
W. Corps Vlinder De Lannoy Jr.
Isebia Juliana M. Jansen
Heiliger Bernabela

Om 16.40 uur begon de wedstrijd. Gedurende de eerste paar minuten was het slechts outballen maken en ingooien. Het spel concentreerde zich op het binnenveld, alwaar de spelers een plezier van maakte om de ballen maar steeds out te maken. Doch het duurde maar een paar minuten. Een cornerbal werd genomen door Heiliger. De rechtsback van Trinidad probeerde de bal met zijn hand uit het net te houden, doch Van Rosberg floot voor penalty. De bal werd inmiddels op de juiste plaats gezet en Hato (de wonderlijke keeper) maakte met een kalme, doch vastberaden schop de stand 1—0 in Curaçao's voordeel.

Nauwelijks was het spel weer begonnen of de rechtsbuiten van Trinidad maakte een doorbraak in de achterlinie van Curaçao, doch met een schitterende uitval wist Hato de situatie te redden.

Het spel ontwikkelde zich verder zonder noemenswaardige momenten, totdat de rechtsback van Trinidad een free-kick maakte op de lijn van het doelgebied. Een forse trap van den rechtsback van Trinidad werd door Hato corner gemaakt. Even later wist hij weer met een fijne uitval de bal uit zijn doel te houden.

Even voor half-time wist Bernabela met een keurige hoekschop de stand op 2—0 te brengen.

Tijdens de halftime zagen wij dat inmiddels de Gouverneur was aangekomen, vergezeld van zijn adjudant. Beiden namen plaats op het tribune. Aanwezig waren nog de heer Leon Weeber, voorzitter van de C.V.B.,; de heer Ir. Noordyun, directeur van de C.P.I.M.; Kapitein Fraai, voorzitter van de C.B.L.O.; verder zagen wij nog verschillende andere militaire autoriteiten, vergezeld van hun dames. De voorzitter van de Staten met zijn echtgenote, alsmede de heer Schotborgh waren ook aanwezig.

Voor de wedstrijd weder een aanvang nam, begeleidde de heer Weeber den Gouverneur naar de spelers van Trinidad en Curaçao, alwaar Zijne Excellentie kennis maakte met hen. Bij Hato aangekomen ontwikkelde zich een gesprek, waarbij beiden elkaar zeer verdienstelijk met de handen op de schouders klopten. Dit wekte groots applaus.

Van Rosberg floot en de wedstrijd begon weder. Veel biezonders lieten de spelers in de tweede helft niet zien. Curaçao had zeker een stuk of zes kansen om te doelen, doch verkeek ze allemaal. Er ontstond een botsing tussen twee spelers der verschillende partijen, maar Van Rosberg wist door zijn tactisch optreden (hij liet de spelers elkaar de hand drukken) de vriendschap te bewaren.

Na ongeveer een tien minuten spelen wist Juliana van een prachtige voorzet van Heiliger, die gesteund werd door Isebia, de derde goal te maken. De stand werd toen 3—0, in welke stand de wedstrijd ook eindigde.

Over het algemeen gesproken, mag gezegd worden, dat wij van Curaçao beter spel kunnen verwachten. De achterhoede liet gisteren veel te wensen over. Scheidsrechter Van Rosberg floot keurig.

Na afloop van de wedstrijd leidde de heer Weeber den heer Schotborgh in, die een speech hield, waarin hij de spelers van harte feliciteerde met hun sportieve spel en reikte vervolgens op wens van den captain van Curaçao de „Leones Cup" aan den captain van Trinidad.

De wedstrijd van Zaterdag verliep ook in een overwinning voor Curaçao (4—0).

Het elftal van Trinidad speelde technisch juist, doch véél te langzaam, vooral de keeper was niet doortastend.

Missie Nieuws

MEDITATIE.

Hedenavond lijdensmeditatie in de Nederlandse taal in de kerk op Groot Kwartier.

Lekenapostolaat in de Missies

Door

P. J. Huygens, S. J.

In hoeverre kunnen de Katholieke leken in Indië het directe bekeringswerk onder de Inheemse bevolking werkdadig steunen?

Niet zelden wordt die vraag gesteld aan gerepatrieerde missionarissen en wel door Katholieken, die zich met hooggestemde idealen in het Indische deel van het Koninkrijk der Nederlanden mettertijd willen vestigen.

In deze eenvoudige bijdrage hebben wij ons voorgesteld, niet een volledige gebruiksaanwijzing aan de hand te doen, maar enkele wenken te geven, die wellicht van zakelijke belang kunnen zijn.

Veel hangt er af van de positie, die de immigrerende Nederlander denkt in te nemen.

Ik stel mij voor, dat hij administrateur wordt van een onderneming; bestuurder van een terrein, waarop Indische gewassen als koffie, thee, kina, of dergelijke producten worden aangekweekt. In dat geval krijgt hij het toezicht over meerdere Inlandse werkkrachten. Hij kan dan den missionaris in de gelegenheid stellen, om aan de arbeiders der onderneming rudimentair catechismus-onderricht te geven.

Wij zeggen: rudimentair, want die mensen zijn zo goed als allen analphabeten. Het werk van den priester zal zich uiteraard moeten beperken tot het bijbrengen van de allereerste geloofswaarheden en het leren van de meest noodzakelijke gebeden. Wij weten, dat sommige katholieke administrateurs in dit opzicht, echt apostolisch werk gepresteerd hebben, onder anderen ook door het bouwen van kerkjes.

Bekend is ook, dat de Belgische administrateur in de Congo op die wijze krachtig hebben bijgedragen tot de uitbreiding van het Geloof.

Wij willen even in het voorbijgaan opmerken, dat wij hier abstractie maken van de oorlogsgebeurtenissen van de laatste jaren. Op Java is er door de Japanners veel vernield. En niemand van ons kan met volstrekte zekerheid voorspellen, hoe zich de toestanden daar verder zullen ontwikkelen.

We hebben hier een enkel voorbeeld gegrepen. De lezer begrijpt natuurlijk, dat administrateurs maar zelden worden „uitgezonden", want die betrekking veronderstelt een gedegen kennis van volk en bodem, welke kennis gewoonlijk eerst na jarenlange ondervinding in het land zelf verkregen wordt.

De meeste Nederlanders vestigen zich in Indië als onderwijzer, leraar, militair, bestuursambtenaar of in een andere staatsbetrekking. Voor een directe bekeringsactie bestaat dan gewoonlijk weinig of geen gelegenheid. Het lekenapostolaat zal zich voor dezulken meestal moeten beperken tot gebed en tot het geven van een goed voorbeeld. Wij herhalen en onderstrepen: goed voorbeeld. Namelijk het voorbeeld van een innig-gelovig, christelijk familieleven.

De Javaanse of Maleise huisbediende zegt weinig, maar denkt des te meer. Hij is een goede opmerker; het ontgaat hem helemaal niet, of meneer of mevrouw zich aan het ontbijt overgeven aan „de morgenziekte" en elkaar scherpe verwijten doen, of zij eerbiedig vóór en na tafel bidden, of niet. Hij ziet stil toe en trekt zijn conclussies. Hij hecht aan kalmte en zelfbeheersing en verliest alle respect voor personen, die zich vergeten en zich niet weten te bedwingen.

De Javaan slaat hoog aan, hetgeen men soms „zeer onjuist" genoemd heeft: passieve deugden. „Zeer onjuist" zeggen wij, omdat de mens nu eenmaal geen enkele deugd verkrijgt, zonder zich zelf actief geweld aan te doen. De Javaan wordt getroffen door geduld in dagen van ziekte en tegenslag.

Ons persoonlijk is een voorbeeld bekend van een Javaanse vrouwelijke bediende, een „baboe" in de Indische omgangstaal. Drie jaar was zij trouw in dienst geweest van een zieke meesteres. Deze, een vrome, Katholieke dame, was in haar pijnlijke ziekte steeds een voorbeeld van geduld en overgave. Vooral de grote godsvrucht, waarmee deze Christin op haar sterfbed, de laatste H. Sacramenten ontving, had de baboe diep getroffen. Zij leerde het geloof hoog schatten, dat jarenlang zulk een geestelijke sterkte wist te geven, en na de dood van haar meesteres vroeg zij om het H. Doopsel en werd zelf een voorbeeldig vrome Christin, die dagelijks communiceerde.

De beste apologie, men onthoude dit, is niet die van het boek, maar van het leven, van het voorbeeld!

Zoals gezegd, wij doen slechts enkele grepen.

In Indië werkt — nu moeten wij, vrees ik, zeggen „werkte" — met veel succes de St. Melanie-Vereniging, gesticht tot verheffing van de Inheemse vrouw. Dit had o.a. ten gevolge dat verschillende katholieke families Javaanse dames, katholieke en ook wel niet-katholieke, bij zich in huis ontvingen in de intieme familiekring. Dit gaf contact, wekte vertrouwen en werd herhaaldelijk aanleiding tot bekeringen.

Ziet hier enkele gedachten, die wij ter overweging voorleggen aan hen, die zich mettertijd in Indië wensen te vestigen.

....

1000 KEER „BOEFJE".

Het is ongebruikelijk dat een Nederlandse toneelstuk 1000 vertoningen beleeft. Jaap v.d. Polls bewerking van boefje van M. J. Brusse is dit lot beschoren geweest. Op het ogenblik word een tournée gemaakt met „de duizendste".

Boefje en Annie van der Lugt Melsert — van Ees zullen de lof van deze gebeurtenis samen kunnen delen Brusses Boefje is door de tijd ruimschoots achterhaald — er is sedert de eerste vertoning veel gebeurd en veranderd — maar dat heeft niet weg kunnen nemen, dat het publiek naar Boefje toe is blijven stromen. Om de atmospheer van het stuk, om de gevoeligheid, die in het algemeen nog juist voor sentimentaliteit gespaard bleef — om Annie van Ees.

Het is een verwonderlijk iets hoe zij, ouder wordende en rijper, deze rol is trouw gebleven en hoe zij deze figuur van het Rotterdamse jongetje haar liefde en haar talent is blijven geven. En een van de goede dingen van het edelmoedige toneel ligt toch weer hierin; dat het kán, zo'n serie van 1000 keer optreden in één rol — een leven door.

Men zal daar Annie van Ees hartelijk voor willen huldigen en in dit geval verdient een actrice dat ruimschoots en graag, die hartelijkheid!

Bovenwinden

ZUSTER PANCRACIA.

Tot vreugde van de bevolking van de Bovenwinden is Zuster Pancracia wederom op de St. Maarten teruggekeerd, waar zij vroeger 10 jaar op de veschillende eilanden in het onderwijs heeft gewerkt. Wegens ziekte heeft zij in 1929 onze eilanden moeten verlaten om haar werk in Nederland voort te zetten.

Nu zij terug is roepen we allen haar welkom toe: vele jaren nog in goede gezondheid en werklust.

Bonaire

Er verscheen een klein boekje over Bonaire. De schrijver is Pater V. Brenneker O. P., het handelt over de volksgeneeskunst op Bonaire. Het boekje geeft een catalogisch overzicht over de verschillende remedies, die men door volkse wijsheid al reeds uit oude tijden op Bonaire kent.

De Heer J. M. van Hetten, Mariniér der 1e klasse.
Slaagde in Nederland bij het examen
Engelse Handelscorrespondentie, Nederlandse
Associatie voor Practijkexamens.

Gisteren overleed tot onze diepe droefheid onze echtgenoot, vader, broer, schoonvader en oom

de Heer Claudio M. Martina

De teraardebestelling vindt plaats heden middag om 4 uur.

Sterfhuis: St. Elizabeths Gasthuis

Carmelia Martina
Ernesto Mercera
Wilfrido Martina
Pedro Petrona
Leonardo Inias
Emilio Cohen
Fernando Mercera
Willem F. Schoonewolf

Zweedse reformatie een geleidelijke afval

Merkwaardige overeenkomsten met de ontwikkeling in Engeland

(Eigen correspondentie).

Toen het spel dat door Aartsbisschop Gustaaf Trolle van Uppsala en den katholieken Deensen koning Christiaan verloren was, ging Zweden verloren voor de Kerk. In een vorige brief zagen wij hoe Koning Christiaan Zweden wilde doen buigen, toen het zich van de unie met de andere Scandinavische landen had afgescheiden.

Toen Christiaan in Stockholm kwam tuchtigde hij op 7 November 1520 de leiders bij het Bloedbad van Stockholm. Een der terechtgestelden was de edelman Wasa, wiens zoon Gustaaf grondlegger zou worden van de Lutherse dynastie die drie eeuwen over Zweden regeerde.

Gustaaf ging als gijzelaar mede, kwam later weer vrij, werd leider van het verzet en won het. Om begrijpelijke, zij het niet te rechtvaardigen redenen was hij zijn moederkerk niet welgezind. Tussen zijn kroningsjaar 1523 en het einde der zestiende eeuw ging geheel Zweden voor de kerk verloren. De Dominicanen, Franciscanen en Cisterciënsers verlieten het land. Hun kloosters en die van enkele kleinere orden, 93 tezamen, gingen verloren. De Koning greep de kerkelijke eigendommen. De achtergebleven Zweedse geestelijkheid schaarde zich achter den koning en verbond zich al spoedig met de Lutheranisme, dat Gustaaf Wasa kende door zijn vriendschap met Luthers leerling uit Wittenberg. Olaus Petri, die reeds diaken gewijd was.

Een vergelijking met de ontwikkeling der reformatie in Engeland dwingt zich onwillekeurig op: nationaal-politiek element niet materiële bijoorzaken. Hoewel de reformatie in Zweden minder gewelddadig voortgang had dan in Engeland, stemmen nog heden zowel de Engelse als de Zweedse staatskerk er eveneens in overeen dat zij zeggen de Apostolische Successie bewaard te hebben. Er was na Gustaaf Trolle's vertrek van Uppsala nog geen nieuwe Aartsbisschop in Zweden gewijd. In 1528 werden door den katholiek geconsacreerden Bisschop van Västeraos, Petrus Magni, volgens het oude ritueel drie bisschoppen gewijd, doch gezien de enorme dogmatische veranderingen die in de leer werden aangebracht, is de geldigheid, zo zij hier al niet afwezig was bij gebrek aan intentie, zeker kort erop verloren gegaan, toen de Zweden nog verder gingen dan de Engelsen en het Lutheranisme officieel als leer der kerk aanvaardden. In de plaats van den laatsten katholieken Aartsbisschop van Uppsala Gustaaf Trolle, werd op 22 September 1531 Laurentius Petri, een jongere broer van den genoemden Olaus, tot (Luthersen) aartsbisschop van Uppsala „gewijd". Hij werd gekozen met 150 van de 171 stemmen op een vergadering van de Zweedse geestelijkheid die door Koning Gustaaf Wasa in Stockholm beroepen was.

Langzamerhand verdwenen alle katholieke elementen uit de leer, hoewel zij in kerkgewaden e.d. bleven bewaard. Tot in de Mis toe werden veranderingen aangebracht en al hele consecratie verdween, al kwamen de woorden van de instelling in de praefatie terecht. Toen onder Gustaafs opvolger, Erik het calvinisme naar Zweden kwam, was het de Lutherse aartsbisschop, Laurentius Petri, die — o, apostolische successie — in 1566 uitdrukkelijk het Lutheranisme aanvaard de. Eriks opvolger Johannes III (zijn broer en door Possevinus in de R.K. Kerk opgenomen) trachtte in zijn fameuze Rode Boek de ceremoniën nog meer naar Roomse cuype te snijden, om Zweden successievelijk terug te voeren tot de Kerk. Dit had slechts ten gevolge dat een jaar na zijn dood de Uppsala-möte samentrad in 1593 om het Lutheranisme als officiële vorm van Christendom voor Zweden te aanvaarden. De gewaden en ceremoniën konden niet verbloemen dat Luthers leer was aanvaard en als bezegeling van het Lutherse kerkbestel werd op dezelfde kerkvergadering van geestelijken en leken de band tussen Lutherse kerk en de Zweedse staat versnoerd.

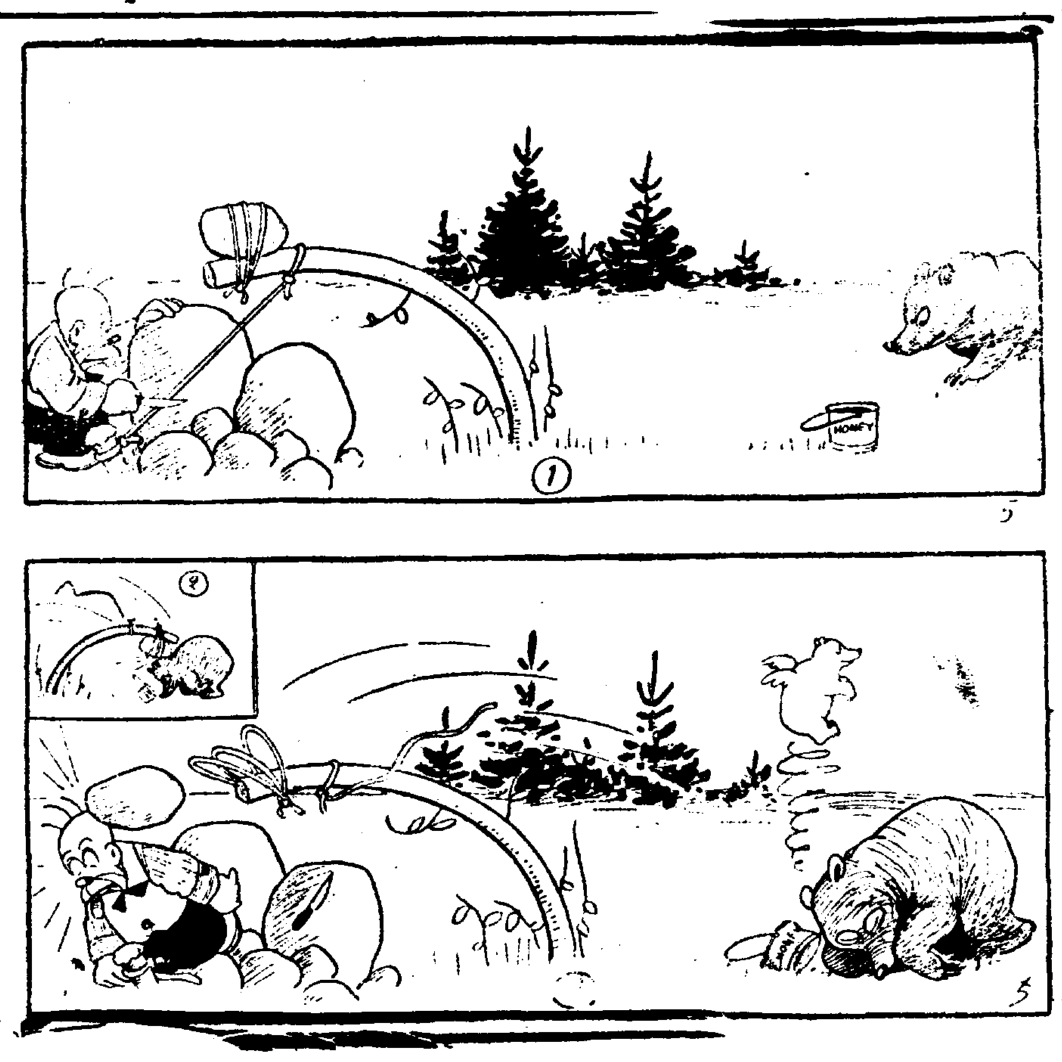
Een katholieke koning.

Evenals in Engeland deden zich bij de troonsopvolging incidenten voor. Johannes III was gehuwd met een katholieke Poolse prinses en hun zoon Sigismund was katholiek opgevoed. Sigismund was in Polen, toen zijn vader stierf. Zijn oom Karel, broer van Johannes III, maar in tegenstelling tot diens katholiciserende neigingen door zijn huwelijk meer aan de calviniserende kant, werd regent tot Sigismund in Zweden zou komen voor de kroning.

Tijdens het regentschap liep Karel bovengenoemde Uppsalamöte samenkomen met het reeds gemelde gevolg. Vóór de kroning moest Sigismund de belofte afleggen de Kerk van Zweden te beschermen, hetgeen hij deed. In feite trachtte hij uit Polen de politiek van zijn vader Johannes III voort te zetten en Zweden geleidelijk aan terug te brengen tot de Kerk.

Karel leidde de oppositie. Sigismund invadeerde Zweden, maar werd verslagen en door de Zweedse rijksdag vervallen verklaard van de troon. Zijn oom Karel werd koning Karel IX in 1604. Zijn geneigdheid tot het calvinisme leidde tot verwikkelingen, die ophielden onder zijn opvolger Gustaaf Adolf, die de kampioen van het Zweedse Lutheranisme werd. Wat er aan zelfstandigheid in de Lutherse kerk nog over was, verdween in dezelfde eeuw, toen Karel XI haar geheel onder staatstoezicht plaatste en een Staatsbureau voor Kerkelijke Zaken gesticht werd, dat tot op heden voortleeft in den Minister voor Kerkelijke Zaken en Onderwijs, die in 's Konings naam de bisschoppen benoemt (doorgaans uit een drietal dat door de geestelijkheid van het betrokken diocees wordt opgesteld). De regering beheert alle kerkelijke goederen, hoewel kerk en pastorie meestal van de parochie zijn.

Dr. Joh. Hartog.

ADAMSON VIN DT V-13 UIT.

Petrus Donders

In de volle mond leeft de zielegrote Petrus Donders voort als de arme vrome Peerke van de Tilburgse Heikant, die als priester leefde, bad en werkte onder de melaatsen in Suriname. Hoe vertrouwd die naam Peerke ook moge klinken, hij roept een te zoetelijke voorstelling van zijn persoon in ons op, die niet beantwoordt aan de uiterst deemoedige en tevens waarachtig mannelijke persoonlijkheid van dezen vurigen Godsminnaar en werver voor het Godsrijk, die een held was in de ware zin van dit vaak verkeerd toegepaste woord. Bovendien hebben tal van onbeduidende geschilderde en getekende portretten van Petrus Donders evenals in beeld gebracrte tafereleri uit zijn leven — zie o.a. de hopeloze productie in dezen van C. van Geleuken en A. Windhausen — die sukkelige voorstelling van zijn persoon en leven mede veroorzaakt.

Het ware te wensen, dat aan een bekwaam religieus kunstenaar de opdracht gegeven werd een verantwoorde beeltenis van Pegeschiedde dit alleen al bij wijze trus Donders te vervaardigen, al van eerherstel. De zestigste verjaardag van zijn zalig afsterven op 14 Januari 1887 temidden der melaatsen moge de naaste aanleiding daartoe zijn.

Van zijn vijfde jaar af verlangde Petrus Donders, die op 27 October 1809 geboren en gedoopt werd, om priester te worden, maar het is hem niet gemakkelijk gemaakt zijn roeping te volgen. Tien jaar oud moest hij zijn vader, die thuis wever was, al behulpzaam zijn bij de kostwinning en dat bleef zo tot zijn twee en twintigste jaar. Het zag er niet naar uit, dat hij ooit priester zou worden of dat hij ooit iets anders dan een armzalig wever met lange, lange arbeidsdagen zou zijn. Maar de brief dien hij toen schreef aan den pastoor op het Goirke en waarin hij zijn verlangen om priester te worden nog eens uiteenzette, bracht een definitieve wijziging in zijn levensgang; al werd hij dan nog niet direct als leerling van het klein Seminarie van St. Michiels-Gestel opgenomen, hij kon er in de herfst van 1831 zijn intrede doen zij het dan ook als knecht.

Hij was daarmee toch binnen en een half jaar later kon hij als knecht-student aan zijn definitieve priester-studiën beginnen, zoa's een tiental jaren later Guido Gezelle in soortgelijke omstandigheden zijn seminarie-jaren doormaakte te Roesselaere. Na Gestel volgde de studie aan de groot-seminaries van Herlaer en Hareaeren. Zijn priesterroeping had zich inmiddels verbijzonderd: hij wilde missionaris worden. Men ried hem in een orde of congregatie te treden die missiegebieden had. Zelf had hij er nooit aan gedacht kloosterling te worden; de gevraagde opname o.a. bij de Redemptoristen werd hem geweigerd. Maar toen de apostolische prefect van Suriname, Jac. Grooff, op het Groot Seminarie over zijn missiegebied kwam spreken om medehelpers te vragen, gaf Petrus Donders zich als enige op om na zijn priesterwijding als missionaris hem in Suriname te komen helpen. In 1841 priester gewijd, vertrok hij op 1 Augustus 1842 naar Suriname; zijn afscheid was voor goed. Nederland heeft hem nooit terug gezien.

De arme Tilburgse weversjongen, de simpele knecht, de weinig bestudeerde priester: hij zou een der grootste missionarissen worden die de Nederlanden aan Gods Kerk hebben geschonken. In Petrus Donders voert God Zijn triomph; in hem openbaart God de waarheid van het eerste en tweede gebod: God lief te hebben boven alles en zijn naaste als zichzelf. Dat zijn de geboden, waarin tevens alle wetenschap is vervat. Want wie God lief heeft, kent God, zegt de Schirftuur. En God kennen overtreft alle menselijk weten, wijl God de bron van alle kennis is.

Op Suriname heeft de in Gods liefde geankerde Petrus Donders geslaafd voor het Gods rijk. Men leze de frisse biografie die pater Helmer verleden jaar over Petrus Donders in het licht gaf: hoe hij in Paramaribo de gewone zielzorg op buitengewone wijze uitoefende; hoe hij trok van plantage tot plantage, diep de binnenlanden in Gods woord verkondigend, hoe hij werkte meer dan een kwart eeuw onder de melaatsen in het desolate etablissement Batavia; hoe hij Indianen en Bosnegers opzocht in hun zich steeds verplaatsende kampen.

„Vol van God" was deze man, wiens dadenrijk leven één gebed was.

In 1865 werd aan de Nederlandse Provincie der Redemptoristen de missie van Suriname opgedragen om daardoor in een geregelde missie verzorging te voorzien. Toen het volgende jaar de eerste Redemptoristen naar Suriname kwamen, sloot de zeven en vijftig jarige Petrus Donders zich bij hen aan en werd Redemptorist. Zo is hij ook meestal afgebeeld. Op de leeftijd, waar men van leefgewoonten moeilijk meer verandert, ging Petrus Donders leven onder een kloosterregel. Maar zijn ziel was gevormd in deemoed en gehoorzaamheid, zodat het voor hem toch niet zo'n grote wijziging was in zijn levensomstandigheden voortaan als kloosterling zijn missiewerk voort te zetten. Petrus Donders werd de glorie der Nederlandse Redemptoristen.

Het zaligverklaringsproces van Petrus Donders werd in Mei 1913 te Rome ingeleid; op 25 Maart 1945 werd op last van Paus Pius XII het decreet van de heldhaftigheid zijner deugden officieel afgekondigd. Sedert dien heeft de ijverige vice-postulator voor de Hollandse Redemptoristenprovincie in dit proces een aantal interessante brochures over Petrus Donders in het licht gegeven: deels behandelen deze de uitwendige geschiedenis van Petrus leven alsmede van zijn zaligverklaringsproces, deels zijn zij bijdragen tot de kennis van zijn innerlijk leven. Zij verdienen, vooral ook in Brabant, een ruime verspreiding, want de liefde voor Brabants heem strekt zich ook uit tot dezen ver van Brabant werkenden eminenten Brabander, die God en vaderland gediend heeft op een wijze, die boven allen lof verheven is.

A. M.
(Het Huisgezin.)

Vrijwillige Openbare Verkoop

Te houden in het gebouw van de Curaçaose Hypotheekbank, Bredestraat 38 P. Willemstad, Curaçao, ten overstaan van Notaris

Mr. A. A. G. SMEETS,

op 5 Maart 1947 des morgens om 10 uur van de volgende percelen:

1. De plantage genaamd „Point plaisir" in het tweede district, omschreven in meetbrief 37 van 7 Februari 1947 groot 10570 M² met de daarop staande waterputten, windmolens, vergaarbak, kippen en berghokken, waterregenbakken en ongeveer 150 vruchtbomen. Grondbelasting '47 ƒ 25.—.

2. Een stenen woonhuis met garage en erf deel uitmakende van de gronden van „Point Plaisir", gelegen in het tweede district omschreven bij meetbrief van 7 Februari 1946 No. 41, groot 478 M² verhuurd voor ƒ 75.— per maand, plaatselijk bekend Weis Afo 887. Grondbelasting 1947 ƒ 67.50

3. Een stenen woonhuis met bijgebouwd en grond deel uitmakende van de gronden van „Point Plaisir", gelegen in het 2de district, omschreven bij meetbrief No. 39 d.d. 7 Februari 1947, groot 1180 M², plaatselijk bekend Weis Afo 888, verhuurd voor ƒ 100.— per maand. Grondbelasting 1947 ƒ 90.—

4. Een stenen woonhuis met twee bijgebouwen en grond, deel uitmakende van de gronden van „Point Plaisir", gelegen in het 2e district, omschreven bij meetbrief No. 40 dd. 7 Februari 1947, ter grootte van 610 M², plaatselijk bekend Weis Afo 889, verhuurd voor ƒ 75.— per maand. Grondbelasting 1947 ƒ 67.50.

5. Een stenen woonhuis met 2 bijgebouwen en grond, deel uitmakende van de gronden van „Point Plaisir", omschreven bij meetbrief No. 38 dd. 7 Februari 1947, ter grootte van 1000 M², plaatselijk bekend Weis Afo 891, verhuurd voor ƒ 115.— per maand. Grondbelasting 1947 ƒ 67.50.

6. Een stenen woonhuis, staande op huurgrond van het Gouvernement van Curaçao, in het 2de district, grenzende aan de gronden van „Point Plaisir", plaatselijk bekend Weis Afo 890, verhuurd voor ƒ 40.— per maand. Grondbelasting 1947, ƒ 3.21.

Het Gouvernement is bereid de huur met den koper voort te zetten of hem de grond in erfpacht uit te geven.

7. Een perceel grond ter grootte van ongeveer 5994 M², met het daarop staande stenen huis, windmolen en waterbak, gelegen in het 2de district van Curaçao op Veeris, nader omschreven in meetbrieven nrs. 9 dd. 20 Januari 1936 en 66 dd. 16 Mei 1946, plaatselijk bekend Veeris No. 5, verhuurd voor ƒ 100.— per maand. Grondbelasting 1947, ƒ 100.—.

8. Een houten huisje op huurgrond Dein 3-1 in het 2de District op Curaçao, behorende tot de onbeheerde nalatenschap van Johanna Petronilia Gaspar.

Curator praktizijn M.C. A. Rojer.

9. Zes huizen onder een kap, gedeeltelijk van steen, gedeeltelijk van hout met grond, groot ongeveer 948 M², bij de Inspectie der Belastingen bekend als Cornelis Dirkweg 8-10-12-14-16-18, tezamen verhuurd voor ƒ 99.— per maand. Grondbelasting 1947 ƒ 69.25.

10. Drie woonhuizen met grond en een stuk bouwterrein op Marchena, plaatselijk genummerd 195, 195a en 195b ter grootte van 1750M², omschreven bij meetbrief no. 185 dd. 19 December 1936, in totaal verhuurd voor ƒ 170.— per maand. Grondbelasting 1947 ƒ153.—.

11. Drie huizen bestaande uit 5 woningen, plaatselijk genummerd Mundo Nobo, 69, 70, 70a, 70b en 70c, ter grootte van 300 M², omschreven bij meetbrief no. 33 dd. 20 Maart 1928, in totaal verhuurd voor ƒ 162.50 per maand. Grondbelasting 1947 ƒ 145.08.

De sub 1 tot en met 6 gemelde onroerende goederen zijn elke dag te bezichtigen des namiddags van 4—6 uur, terwijl hierover verdere inlichtingen zijn te bekomen bij den Heer A. van der Gen, Weis Afo 890.

Het sub 7 gemeld huis is te bezichtigen elke dag van 10 —12 des v. m., terwijl nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Heer A. L. Statius Muller Gaito 31.

Het sub 9 gemeld onroerend goed is te bezichtigen elke dag des namiddags van 2—5 uur, terwijl nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Heer H.J.W. Bennebroek Gravenhorst, p.a. Bredestraat 157, Otrabanda Tel. 2238.

De sub 10 en 11 gemelde huizen zijn te bezichtigen te elke dag tussen 4 — 6 uur des namiddags. Onderhandse biedingen op deze beiden percelen kunnen worden gedaan ten kantore van genoemden Notaris.

Afschrift der veilingsvoorwaarden ligt ter inzage ten kantore van genoemden Notaris.